ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ОБЛІКУ: РЕГЛАМЕНТИ І ДІЇ

Канцедал Н. А., Пономаренко Т. В.
Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава

Невід'ємною складовою професійних навиків сучасного бухгалтера є адаптація до цифрових реалій з урахуванням специфіки господарюючого суб'єкта – роботодавця. За таких умов зростає значимість базових професійних знань, що стають фундаментом для розширення професійної термінології [1], а сам облік сприймається як полікомпонентний і динамічний масив інформації, що відіграє вирішальну роль у процесах цифрової трансформації економіки [2].

У цьому дослідженні інформаційні технології обліку розглядаються у двох аспектах: по-перше, з точки зору регламентів, які враховують нормативні передумови розкриття інформації про використання інформаційних систем; по-друге, з точки зору інституційних суб'єктів, що генерують та використовують інформацію облікових інформаційних систем. Нижче наведено суттєві аспекти, що стосуються безпосередньо використання інформаційних технологій обліку. Самостійне обрання форми бухгалтерського обліку (у відповідності до частини 5 ст. 8 Закону № 996) і розробка керівництвом підприємства Порядку організації та ведення бухгалтерського обліку [3]. Форма бухгалтерського обліку – це система регістрів обліку, порядку і способу реєстрації та узагальнення інформації в них, передбачає дотримання єдиних законодавчих норм, враховує особливості діяльності підприємства і технології обробки облікових даних. Таким чином, поняття «автоматизована форма обліку» є складовою поняття «форма бухгалтерського обліку», в частині «технології обробки облікових даних». Тому якщо на підприємстві облік ведеться автоматизовано, про це слід обов'язково зазначити в Наказі про облікову політику, а саме: 1) навести всі види програмного забезпечення, яке використовується; 2) якщо автоматизація неповна, зазначити, яким способом обробляється інформація на окремих ділянках обліку; 3) при розробці Графіка документообороту враховувати технологію обробки облікової інформації; 4) визначити періодичність виведення облікових регістрів на паперові носії.

Таким чином, глобальна цифровізація процесів обміну інформацією вимагає кваліфікованих та узгоджених дій від відповідних суб'єктів, причетних до формування, використання, передачі та зберігання облікових даних.

Література:

1. Канцедал Н. А. Бухгалтерський облік цифрової епохи: розширення термінологічних кордонів. *Облік і фінанси.* 2019. № 1(83). С. 28.-34. URL: https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-1(83)-28-34

2. Канцедал Н. А. Інституційна роль бухгалтерського обліку у трансформаційних процесах цифрової економіки. *Теорія та практика управління в державному, муніципальному та корпоративному секторах: матеріали ІІ Міжнар. наук.-практ. конф.* (28 грудня 2020 р.; м. Київ) / Відпов. За вип. С. Остапчук. К.: ТОВ «ВІПО», 2020. С. 68-71. URL: http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/9113

3. Альошкіна Н. Наказ про організацію бухгалтерського обліку. *Податки& Бухоблік.* 2018. № 102. URL:https://i.factor.ua/ukr/journals/nibu/2018/december/issue-102/article-41439.html